

Motion till riksdagen 2009/10:K263

av **Lennart Sacrédeus (kd)**

Sveriges nationalsång

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av tydlighet avseende ”Du gamla, du fria” såsom Sveriges officiellt antagna nationalsång.

Motivering

En märklig motsägelse råder i Konungariket Sverige. Här antar vi medborgare att vi har en gemensam nationalsång i ”Du gamla, du fria” – när det juridiskt och legalt visar sig att det inte är så eftersom sången aldrig antagits officiellt.

I Sverige antar vi något som inte är antaget.

När riksdagen tidigare behandlat frågan har det, ordknäppt, konstaterats att det ”inte... behövs ett juridiskt erkännande av ’Du gamla, du fria’ som nationalsång”. Den underliggande tankegången tycks vara att en lag inte behövs då sången redan fungerar som nationalsång. Samtidigt är det paradoxalt att hävda att det som har ett brett och starkt stöd inte behöver lagens officiella skydd, medan det i andra sammanhang då skulle kunna behöva lagstiftas om sådant som inte äger samma folkliga förankring.

Såsom utskottet formulerar sig väcks naturligtvis också frågan i vilken mån utskottet var medvetet om att sången genom historien ofta har återgivits med fler än två verser, men att endast de två första brukar betraktas som Sveriges nationalsång. Nu kan utskottets ställningstagande också tolkas som att hela sången ”Du gamla, du fria” har fått konstitutionsutskottets erkännande som nationalsång. Sett ur ett jämställdhetsperspektiv vore detta visserligen positivt då Louise Ahlén författat de båda senare verserna:

Du gamla, Du fria, Du fjällhöga nord
Du tysta, Du glädjerika sköna!
Jag hälsar Dig, vänaste land uppå jord,
Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna,

Fel! Okänt namn på

Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna.

Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat Ditt namn flög över jorden.
Jag vet att Du är och Du blir vad du var.
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden,
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden.

Jag städs vill dig tjäna mitt älskade land,
din trohet till döden vill jag svära.
Din rätt, skall jag värna, med häg och med hand,
Din fana, högt den bragderika bära,
Din fana, högt den bragderika bära.

Med Gud skall jag kämpa, för hem och för härd,
för Sverige, den kära fosterjorden.
Jag byter Dig ej, mot allt i en värld
Nej, jag vill leva jag vill dö i Norden,
Nej, jag vill leva jag vill dö i Norden.

Text: Richard Dybeck, Louise Ahlén.

Musik: svensk folkmelodi.

Genom sitt ställningstagande anser jag att utskottet självt tydliggjort hur orimlig dess hållning är, och att det behöver stadfästas juridiskt vad som är Sveriges nationalsång.

I sammanhanget måste också nämnas att Sveriges riksdag har antagit en officiell nationaldag, som numera även är officiell helgdag. Vi har antagit svenskan som landets officiella språk. Vårt land har en officiell flagga med ett gult kors på blå botten. Med utskottets logik var inte något av dessa beslut nödvändigt, men eftersom dessa beslut *de facto* tagits, har riksdagen därmed tillbakavisat utskottets logik – och även ett juridiskt erkännande av nationalsången behövs. Därför bör Sveriges nationalsång antas officiellt av Sveriges riksdag. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 1 oktober 2009

Lennart Sacrédeus (kd)